

Reprinted from 'Cintanai' Vol. III No. 1. 1970 (Revised)

494.811

Languages in Contact

(WITH SPECIAL REFERENCE TO TAMIL)

With Compliments

S. SUSEENDIRARAJAH, M. A., Ph. D.
UNDERGRADUATE DEPT.
JAFFNA COLLEGE.

494.811

காலை

மொழித் தொடர்பு

ச. சுந்திரராசா

I

1. 0. மொழிக்கலப்பு

இரு வெவ்வேறு மொழிகளைப் பேசுபவர்கள் நேரடியாகத் தொடர்பு கொள்ளும்போது அவர்களுடைய மொழிகளில் மாற்றம் ஏற்படுவதற்கு வாய்ப்பு உண்டு. மாற்றம் என்பது இருவர் மொழிகளிலும் ஏற்படத்தக்கதோன்று. ஒருவர் மொழி மற்றவர் மொழியை ஏதோ ஒரு வகையில் ஏதோ ஒரு அளவிற்குச் செல்வாக்குப்படுத்தலாம். இங்குப் பேச்சு மொழிகளைத்தான் கருத்திற் கொள்ளுகின்றோம். ஆனால் நூல்களில் எழுத்து மொழியாக நிற்கும் பிறமொழி ஒன்றைப் படிக்கும்போது, செல்வாக்கு என்பது ஒரு மொழியில்தான் தோன்ற முடியும். ஏனெனில் வாசிப்பவர்களின் முதல் மொழி¹ நூல்களில் நிற்கும் எழுத்து மொழியைச் செல்வாக்குப்படுத்த முடியாது. ஆயின், வாசிப்பவர்களுடைய முதல் மொழியை நூல்களில் உள்ள எழுத்து மொழி ஏதோ வகையில் செல்வாக்குப்படுத்த முடியும். செல்வாக்குப் படுத்தும் மொழியைக் கடன் தரும் மொழி (donor language) என்றும் செல்வாக்கை ஏற்றுக்கொள்ளும் மொழியைக் கடன்பெறும் மொழி (borrowing language) என்றும் கொள்ளலாம். இன்றைய மொழியியார் மொழிக்கலப்பை எளிமையாக விளக்குவதற்கு இச் சொற்றெடுத்துக்கொள்ளப் பயன்படுத்துகின்றோம்.

1. 1. வாய்ப்பான நிலை

ஒரு மொழி கடன்தர வேறு ஒரு மொழி கடன் ஏற்று மொழிக்கலப்பு உண்டாகின்றது. மொழிக்கலப்புப் பல காரணங்களில் தங்கியுள்ளது. இவற்றில் ஒன்று மொழிகளிடையே உள்ள மொழி ஒப்புமை அளவு (degree of similarity between two languages). இரு மொழிகள் மிக மிக ஒத்து இருக்கும் நிலை மொழிக்கலப்பு ஏற்படுவதற்கு வாய்ப்பானது அன்று. இரு மொழிகள் மிக மிக வேறுபட்டு, ஒரு மொழி பேசுபவரை மற்ற மொழி பேசுபவர் சிறிதேனும் விளங்கிக்கொள்ள முடியாத நிலையிலும் மொழிக்கலப்பு ஏற்படுவதற்கு இடமில்லை. ஒன்றில் இக்கரை அல்லது அக்கரை என்ற இந்த இரண்டு நிலைகளையும் தவிர்த்து, மொழிக்கலப்பு ஏற்படுவதற்கு வாய்ப்பான ஒரு இடைப்பட்ட நிலையை மொழிகளின் தொடர்பிற் காண முடிகின்றது.

இரு மொழிகள் தொடர்பு கொள்வதால் மட்டும் ஒரு மொழி (அ என்று கொள்வோம்) மற்ற மொழியில் இருந்து (ஆ என்று கொள்வோம்) கடன் பெற்றுவிடும் என்று சொல்வதற்கில்லை. கடன் ஏற்படப் பொதுவாக இரு நிலைகள் தொன்றவேண்டும். அ மொழியைப் பேசுபவர் ஆ மொழியிலிருந்து தாம் கடன் பெற்றுக் கையாள நினைக்கும் சொல்லை விளங்கிக் கொள்ள வேண்டும்; அல்லது விளங்கிக்கொண்டதாகவோ என்னவேண்டும்.

1. 2. கலப்பிலே தோன்றும் கடன்

இங்குக் கடன் என்ற சொல்லின் பொருளை விழிப்புடன் கொள்ளவேண்டும். பணம் இல்லாதபோது ஒருவர் பிறரிடம் சென்று கடன்பெறும் நிலை வேறு. வந்து தாமாகவே கடன் தருபவர் பெரும்பாலும் இல்லை. சொற்கள் இல்லையே என்ற காரணத்திற்காக மட்டும் ஒரு மொழி பிறமொழிச் சொற்களை ஏற்ப தில்லை. பெரும்பாலும் வேற்று மொழிகள் ஒரு மொழியில் வந்து கலந்து கடன் தருகின்றன. மொழிகளைப் பொறுத்த வரையில் பெற்ற கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்கும் பொறுப்பும் இல்லை. கடன் கொடுக்கும் மொழி கடன் கொடுப் பதால் இழப்பது ஒன்றுமில்லை; தான் முன்பு இருந்தவாறே இருக்கும். ஆனால் கடன் பெறும் மொழிதான் முன்பு இருந்த நிலையில் இருந்து சிறிதளவேனும் மாற்றம் அடைந்து விடுகிறது. இதுவரை மொழியில் இல்லாத ஏதோ சில சூருகள் நுழைந்து விடுகின்றனவல்லவா?

1. 3. கலப்பின் தோற்றமும் பரவலும்

ஒருவர் பிறமொழி ஒன்றிலிருந்து ஒரு சொல்லையோ இலக்கணக் கூற்றையோ தமது தனியாள்மொழியில் (idiolect) ஏற்றுக் கையாளலாம். இவ்வாறு பிற மொழிக் கூறு ஒன்று ஒருவரின் தனியாள்மொழியில் புகுதலையும், அது புகுந்த பின் பலரின் தனியாள்மொழிகளில் இடம்பெற்று மொழியில் பரவுவதையும் வேறுபடுத்தி விளக்க வேண்டும்.² ஒருவரே பிறமொழிச் சொல் ஒன்றைத் தமது தனியாள்மொழியில் முதன் முதலாக ஆளாலாம். இவரோடு பேசுகின்ற வர்கள் இவர் புதிதாகப் பயன்படுத்தும் இந்தப் பிறமொழிச் சொல்லைத் தாழும் பயன்படுத்தத் தொடங்கலாம். இவ்வாறு புதிதாகப் புகுந்த சொல், காலப்போக்கில் எல்லாருடைய பேச்சிலும் பரவி நிலைபெறலாம்; பரவாமல் முதன் முதற் பயன்படுத்தியவரின் பேச்சிலேமட்டும் சில நாளோ பல நாளோ வாழ்ந்து வழக்கிறந்து போகவும் கூடும். ஆதலால் ஒருவரின் தனியாள்மொழியில் மட்டும் வேற்றுமொழிச் சொல் ஒன்று இடம் பெற்றுவிட்டால் பொதுவாக மொழிக்கலப்பு ஆகி, மொழியில் மாற்றம் ஏற்பட்டுவிட்டது என்று அறுதியிட்டுச் சொல்ல முடியாது. ஒரு மொழியில் வந்து கலந்த பிற மொழிச் சொற்களையார் யார் முதன்முதலாக ஏற்று வழங்கினார் கள் என்றும் அவை எக்காலத்தில் மொழியில் வந்து புகுந்தன என்றும் திட்டவட்டமாகக் கூறுவதற்கு வேண்டிய பழைய ஆவணங்கள் பல மொழிகளில் இல்லை. ஆனால் சில மொழிகளிலே சில சொற்கள் தோன்றிய கால வரலாற்றைத் திட்டவட்டமாகக் கூற முடிகின்றது. Physicist, scientist என்ற சொற்கள் 1840 ஆம் ஆண்டு William Whewell என்பவரால் ஆக்கப்பட்டனவாம். சில சொற்களை நோக்கும்போது அவை தொடக்கத்தில் நாட்டின் சில பகுதிகளில்மட்டும் நெடுநாள் வழங்கிக் காலப்போக்கில் ஏனைய பகுதிகளுக்கும் பரவியதாக அறி கின்றோம்.

1. 4. பிறமொழிச் சொற்கள்

1. 4. 1. ஏற்கும் நோக்கமும் காரணமும்

பிறமொழிச் சொல்லை ஒருவர் கையாள்வதற்கு மறைமுகமாகவோ வெளிப் படையாகவோ ஏதோ ஒரு நோக்கம் இருக்கவேண்டும்.

மக்கள் சில வேளைகளில் அதிகாரம் படைத்த சிலரைத் தங்களிலும் பார்க்க உயர்ந்தவர்கள் என மதிக்கிறார்கள். தமது எண்ணத்தில் உயர்ந்து விளங்கு பவர்களை வாழ்க்கை முறையிலும் பேச்சிலும் பின்பற்ற விரும்புகிறார்கள். தந்தையை ‘டடி’ என்றும், தாயை ‘மமி’ என்றும், மாமியை ‘அன்றி’ என்றும் சொல்வதே நாகரிகம் எனவும் அப்பு, ஆச்சி, அம்மா, மாமி என்பன இழிவழக்கு எனவும் நம்மிற் சிலர் எண்ணிய காலம் உண்டல்லவா? தமிழையே ஆங்கிலம் பேராலப் பேசியவர்களும் உண்டு! ஆங்கிலேயர்போல வாழ விரும்பித் தம்மையும் ஆங்கிலேயர் எனப் பிறர் மதிக்கவேண்டும் என்று விரும்பிய தமிழர் சிலரும் ஒரு காலத்தில் ஆங்காங்கு இருந்தார்கள். சிறுபான்மையோர் பெரும் பான்மையோருடன் ஒன்றிவாழ விரும்பிப் பெரும்பான்மையோரின் பேச்சைத் தமது மொழியில் பின்பற்றுவதும் உண்டு. இவற்றிற்கெல்லாம் காரணம் அவர்களின் மதிப்பு நோக்கமேயாம் (prestige motive).

ஏதோ ஒன்றைக் குறிக்க ஒரு மொழியில் சொல் இல்லையே என்ற குறையை நிறைவெடுத்த விரும்பும் மனப்பான்மை காரணமாகப் (the need filling motive) பிறமொழிச் சொல் ஏற்கப்படுகின்றது. புதிய அனுபவங்கள், புதிய பொருள்கள், புதிய செயல்முறைகள் — இவை பிறமொழிச் சொற்களை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு இன்றியமையாத ஒரு சூழ்நிலையை உருவாக்குகின்றன.

ஒரு குறிப்பிட்ட மொழியைப் பேசுகின்றவர்கள் வாழ்ந்த ஊர்களில் வேறு மொழி பேசுபவர்கள் வந்து குடியேறும்போது முன்னவர்களின் மொழியில் வழங்கிய ஊர்ப் பெயர்களைப் பின்வந்தவர்கள் தமது மொழியில் ஏற்றுக் கொள்வது உண்டு. வீயன்னை, பாரிஸ், லண்டன் ஆகிய ஊர்ப்பெயர்கள் கெலரிக் (Celtic) மொழியைச் சேர்ந்தவை. இவைபோலவே அமெரிக்காவில் உள்ள மிச்சிக்கன், சிகாகோ, விஸ்கோன்சின் என்ற ஊர்ப்பெயர்கள் அல்கோங்கியன் (Algonquian) மொழிப் பெயர்களாம். நமது நாட்டிலும் சிங்களவர் வாழும் பகுதிகளில் தமிழ் ஊர்ப் பெயர்களையும் தமிழர்கள் வாழும் பகுதிகளில் சிங்கள ஊர்ப் பெயர்களையும் காணலாம்.

மேலும் சொந்த மொழியிலே உள்ள சில சொற்கள் குறித்து நிற்கும் கருத்துக்கள் ஒரு வகையான இழிவனர்வு கலந்தனவாகவும், ஆனால் அவற்றிற்கு நேரான பிறமொழிச் சொற்கள் சொந்த மொழியிற் காணப்படும் அந்த இழிவனர்வு அற்றவை என்றும் மக்களாற் கருதப்படுவது உண்டு. தமிழர் சமுதாயத்திலே வண்ணைனை வண்ணைன் என்றே கட்டாடி (கட்டாடி என்ற சொல் வண்ணைனை அழைப்பதற்குப் பயன்படுத்தப்படுவது; இலங்கையில் மட்டும் வழக்கில் உண்டு.) என்றே அழைப்பதைக்காட்டிலும் ‘டோபி’ என்று அழைத்தால் அவனுக்கு மகிழ்ச்சி. இதேபோல அம்பட்டன் தன்னைப் ‘பாபர்’ எனப் பிறர் அழைப்பதை விரும்புகின்றன. வண்ணைன், கட்டாடி, பரியாரி (பரிகாரி) என்ற சொற்கள் இருப்பினும், நமது சமுதாயச் சூழ்நிலையால் ‘டோபி’, ‘பாபர்’ என்ற வேற்று மொழிச் சொற்களைப் பயன்படுத்த வேண்டியுள்ளது³.

1. 4. 2. ஏற்கும் முறை

பிறமொழிச் சொற்களை அப்படியே எப்பொழுதும் ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. சிலவேளைகளில் அப்படியே ஏற்றுக்கொள்வதும் உண்டு. ‘பாஸ்’ என்ற ஆங்கிலச் சொல்லை யாழ்ப்பானத் தமிழில் அப்படியே ஏற்றுக்கொண்டோம். புதிய

பொருளையோ கருத்தையோ குறிப்பதற்கும் பிறமொழிச் சொல்லை ஏற்காமல், மொழியில் இருக்கின்ற சொற்களையே அப்பொருளையோ கருத்தையோ குறிப் பதற்குப் பயன்படுத்துவதும் உண்டு. இந்தியப் பேச்சத்தமிழில் கார் (car) என்ற ஆங்கிலச் சொல்லிற்குப் பதிலாகப் பெரும்பாலும் வண்டி என்ற சொல்லையே பயன்படுத்துகிறார்கள். அனு என்ற சொல் நுண்மை, நுண்மையானது, பொடி என்ற பொருளில் தமிழ் இலக்கியங்களில் வருகிறது. வடமொழி வேதங்களிலே வந்துள்ளது. மணிமேககலையில் (27 : 113, 114) வரும் அனு என்ற சொல்லிற்குப் பொருள் “உயிர் (not atom)” என்பர் டாக்டர் என். சுப்பிரமணியம்.⁴ ஆனால், இன்று பெரும்பாலும் அனு என்பது விஞ்ஞான உலகில் atom என்ற பிறமொழிச் சொல் தரும் பொருளையே தமிழிலும் குறிக்கும் சொல்லாக விளங்குகிறது. விமானம், வானவூர்தி போன்ற சொற்களையும் காண்க. இவ்வாறு வேற்றுமொழிச் செல்வாக்கால் சொந்த மொழியிற் சொற்களை இடம் பெயர்த்து அமைத்துக்கொள்வதை Loan shift என்று மொழியியலார் கூறுவர்.

பிறமொழிகளிலே சில சொற்றெழுடர்கள் குறிக்கும் கருத்தைச் சொந்த மொழியில் உள்ள சில ஏற்ற சொற்களைக் கூட்டிச் சொற்றெழுடராகக்கி அதே கருத்தை வெளிப்படுத்தும் முயற்சியும் மொழிகளிலே நடைபெறுவது உண்டு. அருவி என்ற சொல் தமிழிலே இருந்தபோதிலும் water-falls என்ற ஆங்கிலச் சொற்றெழுடரைப் பயின்று, அதன் கருத்தை உணர்ந்து, தமிழிலே வழக்கில் இருந்த நீர்-வீழ்ச்சி என்ற இரு சொற்களையும் ஒன்றாகக் கூட்டி water-falls என்பது எதனைக் குறிக்கின்றதோ அதனைக் குறிக்க நீர்-வீழ்ச்சி என்ற சொல் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. இத்தகைய அமைப்பை Loan translation என்பர் மொழியியலார்.

பிறமொழிச் சொல்லின் ஒரு பகுதியை மட்டும் பெற்றுச் சொந்தமொழிச் சொல் ஒன்றின் பகுதியோடு ஒட்டி, ஒட்டிய இரு பகுதிகளையும் ஒரு சொல் லாகப் பயன்படுத்துவது உண்டு. எடுத்துக்காட்டாக, பதினான்கு என்ற எண்ணைக் குறிக்கும் தசநான்கு என்ற சொல் நெடுநல்வாடையில் (வரி : 115) வருகிறது. தச என்பது வட்சொல்; நான்கு என்பது தமிழ்ச்சொல். இவ்வாறு அமைத்துக்கொள்வதை ‘வேற்றுமொழிக் கூறுகளின் ஒட்டமைப்புச் சொல்’ (Loan blend) என்பர். சொந்த மொழியிலே உள்ள சில விகுதிகளைப் பிற மொழிச் சொற்களோடு சேர்த்துப் பொருள் வேறுபாட்டை உணர்த்துவதும் உண்டு. யாழ்ப்பாணத் தமிழிலே clerk என்ற ஆங்கிலச் சொல்லைக் ‘கிளாக்கர்’, ‘கிளாக்கு’, ‘கிளாக்கன்’ என விகுதிகளைச் சேர்த்து நுட்பமான பொருள் வேறு பாட்டை உணர்த்துவதைக் காண்க.

ஒரு மொழியின் கிளைமொழிகளில் பிறமொழிச் சொல் வெவ்வேறு வடிவம் பெறுவதும் உண்டு. யாழ்ப்பாணத் தமிழிலே பேஜை என்கிறோம்; இந்தியத் தமிழில் பேனை என்கிறார்கள். இரண்டு கிளை மொழிகளிலும் பென் (pen) என்றே அமைத்திருக்கலாமல்லவா? ஏன் பேஜை என்றும் பேனை என்றும் அமைந்தது? விளக்கம் தருவது எளிதன்று. மக்கஞ்சைய உச்சரிப்பு முறையைக் காரணமாகச் சொல்லலாம். கடன் தந்த மொழியை அடிப்படையாகக் கொண்டும் விளக்கலாம். போர்த்துக்கீய மொழியில் வழங்கும் peno என்ற சொல்லை ஒட்டி இந்தியத் தமிழில் பேனை என அமைத்திருக்கலாம். pen என்பதன் ஈற்றில் உயிர் எழுத்து இல்லை. இவ்றுள்ளது சரி? இரண்டுமே சரி.

1. 4. 3. ஏற்ற சொற்களில் மாற்றம்

பிற மொழிச் சொற்கள் வந்து கலந்து வழக்கில் இடம்பெறும்போது அவை பொருள் வேறுபடுவதும் உண்டு. அவசரம் என்ற சொல் வடமொழியில் சந்தர்ப்பம் (time) என்ற பொருளுடையது. இன்று தமிழில் உடனடி அல்லது படுவிரைவு என்ற பொருளைக் குறிக்கின்றது. வடமொழியில் கேவலம் என்பது மட்டும் என்ற பொருளைத் தரும். தமிழில் உருவற்றது அல்லது அழகற்றது என்பது பொருள். மேலும், மன்னிலை என்ற பொருளுடைய அவஸ்தா என்னும் வடமொழிச் சொல் தமிழில் துன்பத்தைக் குறிக்க வழங்கப்படுகின்றது. யாழ்ப்பாணத் தமிழிலே எம்டன் என்ற சொல் எந்தச் சூழ்நிலையிலும் தப்பிப் பிழைத்துக்கொள்பவனைக் குறிக்கின்றது. உலகப் போர்க் காலத்தில் ஒரு கப்பலின் பெயராக எம்டன் வழங்கியது. இந்தக் கப்பல் போரிலே மாளாது தப்பிப் பிழைத்தது.

குறிப்பிட்ட ஒரு கருத்தையுடைய சொல் வழக்கில் உள்ளபோதே, அதே கருத்தைத் தரும் பிறமொழிச் சொல் மொழியிற் புகுந்துவிடுவதையும் காணகிறோம். ஆயின், இரண்டு சொற்களும் வாழ்வதற்குப் போட்டியிடுகின்றன. காலப்போக்கில் ஒன்றின் வீழ்ச்சி மற்றதன் வாழ்வாகும். சில வேளைகளில் இரண்டு சொற்களும் நிலைத்து வாழும். இவ்வாறு ஒரே கருத்தைத் தரும் சொந்த மொழிச் சொல்லும் பிறமொழிச் சொல்லும் நிலைத்திருக்கும் போது, பொதுவாக, இந்த இரண்டு சொற்களில் ஏதோ ஒன்று தான் குறித்து நிற்கும் கருத்தில் சிறிது மாற்றம் பெற்றுவிடுகின்றது.⁵

1. 4. 4. ஒன்றுக்க் கலத்தல்

முதல் முதல் பிறமொழிச் சொல்லைக் கையாள்பவர்கள் அச் சொல்லின் உச்சரிப்பை இயன்றளவு ஒட்டி உச்சரிப்பார்கள். காலப்போக்கில் பலருடைய பேச்சில் பரவும்போது அந்தச் சொல் உருவத்திலும் உச்சரிப்பிலும் மாறிவிடுகின்றது. இவ்வாறு மாறி, இறுதியில், பேசுபவர்களின் ஒலிப்பழக்கத்திற்கேற்பத்தழுவப்பட்ட சொல்லாகிவிடும். Shroff என்பது சிறுப்பார் என்றும் doctor என்பது டாக்கொத்தர் என்றும் ஆகியதைக் காண்க.

ஆனால் குறுகியகால எல்லையிற் குறிப்பிட்ட ஒரு மொழியில் இருந்து பல சொற்கள் வந்து வேறொரு மொழியிற் புகுமாயின், சொற்கள்வந்து கலக்கும் முறை ஒன்று அமைந்து விடுகின்றது⁶. தமிழில் வடமொழிச் சொற்கள் வந்து அமையும் முறைபற்றிப் பவண்தி முனிவர் நன்னால் பதவியலில் விரிவாக விளக்குகின்றார். இன்று ஆங்கிலச் சொற்களைத் தமிழில் அமைக்கும் முறை, மொழிபெயர்ப்பு நூல்களிலே வேறுபடக் காணலாம். ஆயினும் காலப்போக்கில் ஏதோ ஒரு அமைப்பு முறை தமிழில் வேருன்றி நிலைக்கும் எனச் சொல்லலாம்.

சொந்த மொழியிலே பிறமொழிச் சொல்லொன்று வந்து கலந்து வேறுன்றி விட்டால், இச் சொல்லும் சொந்த மொழியில் உள்ள ஏனைய சொற்களைப் போலாகிவிடுகின்றது. சிம்மி, சைக்கிள், புசல், புனல் (funnel), பேஜை என்ற சொற்களை அன்றாடு பேச்சில் வழங்குகின்றோம். இவற்றைப் பிறமொழிச் சொற்கள் என்று எத்தனைபேர் எண்ணுவார்கள்? இவற்றிற்கும் மொழிபெயர்ப்பு வேண்டுமா? இவை தமிழ்ச் சொற்கள் என்றே சொல்லத் தோன்றவில்லையா?

பொதுமக்களைக் கேட்டுப்பார்த்தால் தமிழ்ச் சொற்கள் என்றே சத்தியம் செய்வார்கள்! திறைச்சேரி என்ற சொல்லைக் காலப்போக்கில் அறிஞரும் திறை+சேரி எனப் பிரித்துப் பொருள்கூறித் தமிழ்ச் சொல்லே என வாதாடலாம். இவ்வாறு பொருள்கொள்ள இவ் வேற்றுமொழிச் சொல் எதிர்பாராதவகையில் இடந்தருகிறது.

1. 4. 5. வழக்கிறத்தல்

ஒரு மொழியில் வந்து கலந்த பிறமொழிச் சொற்கள், அவை குறித்து நிற்கும் கருவிகளோ பொருள்களோ சமுதாய வாழ்வில் இல்லாமற் பேர்கத் தாமும் வழக்கிறப்பதுண்டு. Tram என்ற சொல் தமிழர் நாவில் நடமாடி அக்கருவி இங்கு அற்றுப்போக அதனைக் குறிக்கும் சொல்லும் வழக்கிறத்து கொண்டிருக்கிறது. இந்தத் தலைமுறையைச் சேர்ந்த குழந்தைகள் tram என்றால் என்ன என்று கேட்பார்களல்லவா? மேலும் பிறமொழிச் சொல் காலப்போக்கில் பொருள் திரிந்து இடக்கான சொல்லானால் (taboo) அதுவும் வழக்கிறந்துவிடும்.

1. 5. கலப்பால் ஆகும் விளைவு

கொள்கையாவில், ஒரு மொழி பிறமொழி ஒன்றை மிக மிகச் செல்வாக்குப் படுத்திக் காலப்போக்கில் எந்தமொழி கடன் தந்த மொழி எந்தமொழி கடன் பெற்ற மொழி என்று சொல்லமுடியாத ஒரு நிலையை உருவாக்கலாம். தமிழிலே உள்ள சில சொற்கள் வடமொழிச் சொற்களா தமிழ்ச் சொற்களா என்று பகுத்து அறியமுடியாத நிலை உண்டல்லவா? கால்டுவெல், எமனே, பரோ போன்றவர் சில வழிகளைக் கூறுகின்றார்கள். ஆனால் இன்னும் தெளிவு இல்லை.

பிறமொழிச் சொற்களை வரையறை இன்றிக் கடன் வாங்குவதால் ஆகக் கூடிய விளைவு என்ன? பிஜின் மொழிகள் தோன்றலாம். ஐரோப்பிய வணிகர் தமது வாணிபத்தைப் பெருக்கும்போது அவர்களுக்குப் பிறநாட்டு மொழி யறிவு தேவையாக இருந்தது. சினுவோடு வாணிபம் செய்தபோது ஐரோப்பியர் தமது எண்ணத்தைத் தமது மொழியிலே சொல்லி, ஏதோவகையில் கருத்தைப் பரிமாறவேண்டும் என்ற விருப்பினால் கொச்சை ஆங்கிலத்திலும் (broken English) குழந்தை மொழியிலும் பேசினார்கள். இவ்வாறு பேசினால் சீனர்கள் தம்மை எளிதில் புரிந்துகொள்வார்கள் என்று எண்ணினார்கள். ஐரோப்பியர் சொல்லு வதை எப்படியோ புரிந்துகொள்ளவேண்டும் என்ற ஆர்வத்தாலும் ஆவலாலும் சீனர்களும் அவர்கள் சொல்லுவதைத் திரும்பச் சொல்லிச் சொல்லிப் பழகி னார்கள். காலப்போக்கில் சீன—பிஜின் ஆங்கிலம் (Chinese Pidgin English) என்ற மொழி தோன்றியது. இந்த மொழியும் ஏனைய மொழிகளின் பண்புகள் உடையது. இந்த மொழியிலே பொதுவாகச் சொற்களின் எண்ணிக்கை குறை வாகவே இருக்கும். ஆனால் தேவை ஏற்படும்போது இம் மொழியும் கடன் பெற்றுச் சொற்களின் எண்ணிக்கையை அதிகரித்துக்கொள்ள முடியும்.

1. 6. கலப்பிற்கு வரவேற்பு

பிறமொழிக் கலப்பை வரவேற்று ஏற்றுக்கொள்ளும் முறை மொழிக்கு மொழி வேறுபடுகிறது. சில மொழிகள் பிறமொழிச் செல்வாக்கைத் தயங்க

காமல் வரவேற்கின்றன ; சில எதிர்க்கின்றன. ஒரே மொழிகூடப் பிறமொழிக் கலப்பைக் காலத்திற்குக் காலம் வெவ்வேறு வகையில் வரவேற்கின்றது. உடைகளும், பழக்கவழக்க முறைகளும் காலத்திற்குக்காலம் மாறுவதுபோலப் பிறமொழிக் கலப்பிற்கு அளிக்கப்படும் வரவேற்பும் காலத்திற்குக் காலம் மாறுவதைக் காண்கின்றோம்.

பத்தொன்பதாம் நூற்றுண்டில் ஜெர்மன் மொழியில் வேற்றுமொழிச் சொற்கள் வந்து கலந்ததை அந்நாட்டு அறிஞர்கள் எதிர்த்தார்கள். இவர்கள் எதிர்த்ததன் விளைவாகப் பிறமொழிச் சொற்கலப்பு நின்றுவிடவில்லை. மேலும் அதிகரித்தது. பண்டுதொட்டே ஞேமான்ஸ் மொழிகள் (Romance languages) வத்தீன்மொழியில் இருந்து கடன்வாங்கி வருகின்றன ; யப்பான் மொழியும் கொரியன் மொழியும் சின் மொழியிலிருந்து கடன் வாங்குகின்றன. தமிழ் நாட்டிலும் வடமொழியைத் தெய்வமொழியெனப் போற்றித் தமிழில் வடமொழிச் சொற்களைப் பயன்படுத்திய காலமும் பின்பு வெறுத்து வடமொழிச் சொற்களை நீக்குவதற்கே இயக்கம் நிறுவிய காலமும் உண்டு. இன்று தமிழ் அறிஞர்களிடையே வடமொழியைக் கண்முடிக்கொண்டு போற்றும் நிலையும், வெறுக்கும் நிலையும் மாறி இன்றியமையாத் தேவைக்கேற்ப ஏற்கும் நிலை தோன்றி வருகின்றது என்று கூறலாம்.

II

2. 0. தமிழில் மொழிக்கலப்பு 2. 1. தமிழ்-வடமொழித் தொடர்பு

தமிழில் வேற்றுமொழிக் கலப்பை ஆராய்கிறவர்கள் தமிழ் வடமொழி யோடு கொண்ட தொடர்பைச் சிறப்பாக ஆராயவேண்டும். ஏனெனில், பன்னெடுங்காலமாகத் தமிழும் வடமொழியும் இந்திய நாட்டிலே அறிஞர்களால் போற்றப்படும் மொழிகளாக விளங்கி வருகின்றன. நமக்குக் கிடைத்த தமிழ் நூல்களுள் மிகப் பழமையான தொல்காப்பியமே வடசொல் பற்றிப் பேசுகின்றது. எனவே பண்டை நாட்களிலேயே தமிழ் மொழிக்கும் வடமொழிக்கும் தொடர்பு ஏற்பட்டது. இத்தொடர்பையிட்டு ஆச்சரியப்படுவதற்கு ஒன்றும் இல்லை.

2. 1. 1. வடமொழிச் செல்வாக்கு

இரு காலத்தில் இந்திய நாடு முழுவதிலும் வடமொழி பெரும் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தது. உலக மொழிபோல் இந்தியாவிலே வடமொழி விளங்கிற்று. இன்று பல நாடுகளில் ஆங்கிலம் உலகமொழியென ஓரளவு போற்றும் அளவிற்குச் செல்வாக்குப் பெற்றிருப்பதுபோல அன்று இந்திய நாட்டில் வடமொழி செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தது. வடமொழி அறிவு தமிழ்றிவிற்கு இன்றி யமையாதது எனத் தமிழ்றிஞர்களும் கருதினர்கள்; தெய்வமொழி எனப் போற்றினர்கள். வடமொழியை நன்கு கற்றுப் பயிற்சி பெற்றார்கள். வடமொழியில் சங்கரர், இராமானுசர் போன்றவர்கள் எழுதினர்கள். இவர்கள் காலத்தில் வடமொழியில் எழுதுவது சிறப்பு எனப் போற்றப்பட்டதுபோலும். தமிழ் நாட்டிலே காஞ்சி வடமொழிக் கல்விக்குச் சிறந்து விளங்கியது. பழமை வாய்ந்த நீலாதிலகம் என்னும் மலையாள இலக்கண நூலே வடமொழியில் எழுதப்பட்டது. இவ்வாறு வடமொழிக்கும் ஏனைய இந்திய மொழிகளுக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு ஏற்பட்டது. இதன் பயனாக மொழிகள் கலந்தன. இங்கு மொழிக் கலப்பு என்று சொல்லும்போது வடமொழி பிற மொழிகளிலும் பிறமொழிகள் வடமொழியிலும் கலந்ததாகக் கொள்ளவேண்டும். கலந்த அளவில் வேறுபாடு இருக்கலாம். தமிழிலே வடமொழிச் சொற்கள் கலந்ததைப் போலச் சில தமிழ்ச் சொற்கள் (தமிழுட்பட ஏனைய திராவிட மொழிகளிலும் வழங்குமாயின் திராவிடச் சொற்கள் என்க) வடமொழியிலும் கலந்தன என்ற உண்மையை அறிஞர் விளக்கியுள்ளனர்.

2. 1. 2. காலந்தோறும் தமிழில் வடமொழி

தொல்காப்பியத்திலும், சங்க இலக்கியங்களிலும் வடசொற்கள் அதிகமாக இல்லை. உலகம், காலம் போன்ற சொற்கள் தமிழ்ச் சொற்களா வடமொழிச் சொற்களா என்ற கருத்து வேறுபாடு உண்டு. அந்தம், உவமம், கரணம், காரணம், காமம் போன்ற சில சொற்களை வடமொழிச் சொற்களாகத் தொல்காப்பியத்தில் காட்ட முடியும்.

தொல்காப்பிய விளக்கங்களுக்குப் புறம்பான வடசொற்களைச் சங்க இலக்கியங்களிற் காண்கின்றோம்: யவனர் (புறம் 56: 18), ஷபம் (புறம் 15: 21). சங்க இலக்கியம் சிலவற்றிலே இடம் பெற்றுள்ள வடமொழிச் சொற்களுக்குச் சில எடுத்துக்காட்டு: குறுந்தொகையிலே ஆதி (293:4), யாமம் (6:1); அக நானூற்றிலே அரமியம் (124:5), தேயம் (333:20), நிதி (60:14), வீதி (147:9); கலித்தொகையிலே ஆரம் (79:12), காரணம் (60:12), நேமி (105:9); பரிபாடவிலே கமலம் (2:14), போகம் (5:79), மிதுனம் (11:6); புறநானூற்றிலே அமிழ்தம் (182:2), குமரி (67:6); திருமுருகாற்றுப்படையிலே அவனர் (வரி 59), அங்குசம் (110), மந்திரம் (95); நெடுநல்வாடையிலே உரோகினி (163), சாலேகம் (125); சிலப்பதிகாரத்தில் அரமியம் (காதை 2: வரி 27), அவனர் (6:7), ஆரம் (4:41), சாரணர் (10:163), புண்ணியம் (3:97) முதலிய சொற்களையும் மணிமேகலையில் அசரர் (6:180), ஆசனம் (9:62), துக்கம் (25:4), பத்தினி (16:50), ஷமி (11:11), நாமம் (27:23) முதலிய சொற்களையும் வடசொற்களுக்கு எடுத்துக்காட்டாகக் கூறலாம். திருக்குறளில் ஆதி (1), பாக்கியம் (1141) என்பன வடசொற்கள். இவ்விலக்கியங்களிலே வடமொழி இயற்பெயர்களை உடைய புலவர்களையும் காண்கிறோம்: உருத்திரன் (குறுந். 274), உலோச்சன் (நற். 11), தேவனோ (நற். 227), மார்க்கண்டேயர் (புறம் 365).

ஏழாம் நூற்றுண்டிற்குப் பின்புதான் வடசொற்கள் ஏராளமாக வந்து தமிழிற் கலந்தன. இதற்குக் காரணம் தமிழ்நாடு வடமொழிக் கல்விக்குச் சிறந்த இடங்களுள் ஒன்றுக விளங்கியமையே. சைவ வைஷ்ணவ சமயங்கள் ஆற்றல் பெற்று விளங்கியமையும் காரணமாகும். அரசியல், மதம், தத்துவம் ஆகியவை காரணமாக வடமொழி—தமிழ்த் தொடர்பு மிக நெருங்கியது. கணம், சதுர்வேதி மங்கலம், சபை போன்ற சொற்கள் அரசியல் அடிப்படையாகவும், அரச்சனை, ஈசவரன், விட்டுணு போன்ற சொற்கள் மத அடிப்படையாகவும் கலாச்சார அடிப்படையாகவும் தமிழிற் கலந்தன. அரசர்களும் வடமொழிப் பெயர்களைத் தம் பெயராகக் கொண்டனர்: குலோத்துங்க, நிருபதுங்க, ராஜூராஜ, ராஜேந்திர ஆகிய பெயர்களைக் காணக. ஒட்டகக் கூத்தரின் பாடல்களில் தமிழ்ப்படுத்திய வடசொற்களைக் காணலாம்.

மணிப்பிரவாள நடை தோன்றியபோது பல வடமொழிச் சொற்கள்—பெரும்பாலும் தத்துவச் சொற்கள்—தமிழிற் கலந்தன. 13, 14, 15ஆம் நூற்றுண்டுகள் தொடக்கம் 17 ஆம் நூற்றுண்டுவரை சைவர்களாலும் வைஷ்ணவர்களாலும் போற்றப்பட்ட மணிப்பிரவாள நடை மலையாளத்திற் குடிகொண்டு நிலைத்ததைப்போல் தமிழில் நிலைக்கவில்லை. அருணகிரிநாதரது திருப்புகழிலும், தாயுமானவர், வில்லிபுத்தூரார் பாடல்களிலும் வடசொற்கள் மட்டுமன்றி வடமொழிச் சொற்றூடர்களும் இடம் பெற்றிருப்பதைக் காண்கின்றோம்.

இருபதாம் நூற்றுண்டின் முற்பகுதியில் தனித்தமிழ் இயக்கம் தோன்றியது. தமிழில் உள்ள வடசொற்களை நீக்கவேண்டும் என்பது இவ்வியக்கத்தின் குறிக்கோள். தேவையின்றிப் பிறமொழிச் சொற்களைப் புகுத்தவேண்டும் என்று சிலர் விரும்பும்போது இத்தகைய எதிர்ப்பும் தோன்றலாம். ஆனால் வடமொழியை முற்றுக வேண்டாம் என்று உதறித்தள்ளிவிடக்கூடிய காலம் இன்னும் வரவில்லை. தேவை ஏற்படும்போது கலைச் சொற்களை வடமொழியிலிருந்து ஏற்கவேண்டிய நிலையும் முற்றுக மாறிவிடவில்லை.⁸

தமிழ் இலக்கண இலக்கிய நூல்களிலே வரும் சொற்களை ஆராய்ந்து ஒவ்வொரு காலத்திலும் வடசொற்கள் நூற்றுக்கு எத்தனைவீதம் கலந்துள்ளன என்று கணக்கிட்டுச் சொல்லலாம். சில சொற்களைத் தமிழ்ச் சொற்களா வடசொற்களா என்று எளிதில் முடிவுசெய்ய முடியாதனிலை உண்டு என்றோம் [1. 5.]. எனினும், மேற்போக்காகச் சங்கஇலக்கியத்தில் ஏறக்குறைய நூற்றுக்கு இரண்டுவீதம் என்றும், பதினெண்கீழ்க்கணக்கு, சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை ஆகியவற்றில் நான்குவீதம் என்றும், ஆழ்வார், நாயன்மார் பாடல்களில் பத்து அல்லது பதினெந்து வீதம் என்றும் சொல்லலாம். மணிப்பிரவாளநடையில் வடசொற்கள் மிக அதிகமாகக் கையாளப்பட்டன. எனினும், பிற திராவிட மொழிக ணோடு ஒப்புநோக்கும்போது தமிழில் வடமொழிச்சொற்கள் அவ்வளவு அதிகமாக இல்லை. திராவிட மொழிகளுள் மலையாளமே வடமொழிச் செல்வாக்கால் சொற்பொருளில் மிக மாற்றம் அடைந்தது.⁹ பொதுவாகப் பேச்சுத் தமிழில் வடமொழிச் சொல் குறைவு. அதுவும் யாழ்ப்பாணப் பேச்சுத் தமிழில் மிகக் குறைவு என்னாம்.¹⁰

ஒரு மொழியில் மிக எளிதாகக் கலப்பவை பிறமொழிச் சொற்களே.¹¹ இலக்கணக் கூறுகள் எளிதாகக் கலப்பதில்லை. பிறமொழிச் சொற்கள் எத்தனையோ தமிழிற் கலந்தபோதிலும், பிறமொழி இலக்கணக்கூறு கலந்ததற்கு வீட்டுக்காரன், வீட்டுக்காரி போன்ற சொற்களில் வரும—கார் (க்ரு என்னும் வடசொற்பகுதியினின்றும் அமைந்தது) என்ற விகுதி ஒன்றை மட்டுமே காட்ட முடிகின்றது.¹²

2. 2. தமிழில் வடமொழி தவிர்ந்த மொழிகள்

2. 2. 1. முண்டா மொழிகள்

தமிழ்மொழி வடமொழி தவிர ஏனைய மொழிகளோடு தொடர்புகொள்ள வில்லையா? வெவ்வேறு காலங்களில் பல மொழிகளோடு தொடர்பு கொண்டது.

மிகப் பழங்காலத்திலே முண்டாமொழிக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த மொழிகளே தமிழ்மொழிக்கு அயல் மொழிகளாக இருந்தன. தவளை, தவக்கை என்ற சொற்கள் முண்டா மொழிச் சொற்கள் என்பர் அறிஞர். வழுதுணை என்பதும் முண்டா மொழிச் சொல்லாம். இன்று வழங்கும் ஆடுகீடு, கல்லுக்கில்லு, மரம்கிரம் போன்ற எதிரொலிச் சொற்களை (echo words) அமைக்கும் முறை முண்டா மொழிகளிலிருந்து வந்தது எனக் கருதுகின்றனர். இத்தகைய எதிரொலிச் சொற்கள் இந்திய மொழிகள் பலவற்றில் உண்டு. தமிழிலே ஒரு சொல்லில் உள்ள முதல் எழுத்திற்குப் பதிலாக கி | கி மட்டும் எதிரொலிச் சொல்லில் வருவதைக் காணலாம் ; மற்றும் இந்திய மொழிகளில் ஏனைய வல்லின எழுத்துக்களும் தமிழில் கி | கி வருகின்ற இடங்களில் வருகின்றன. தமிழில் உள்ப்பாட்டுத் தன்மைப் பன்மை என்ற வேறுபாடும் முண்டா மொழிச் செல்வாக்கு எனக் கருத்து தோன்றுகிறது. இந்த வேறுபாடு வேறு சில திராவிட மொழிகளிலும் இருக்கின்றது. தமிழில் நாம் என்பது உள்ப்பாட்டுத் தன்மைப் பன்மை. ஆனால் இவ்வாறு தொல்காப்பியர் கூறவில்லை. சங்க இலக்கியத்தில் ஆங்காங்கு இந்த வேறுபாட்டை உய்த்துணர முடிந்தாலும் இப்பெயர் பயின்றுவருமிடங்களி லெல்லாம் வேறுபடுத்தப்பட்டிருப்பதாகக் கொள்வதற்கில்லை. இன்றைய இந்தியத் தமிழிலும் (பேச்சிலும் எழுத்திலும்) இந்த வேறுபாட்டைக் காணலாம் ; ஆனால் யாழ்ப்பாணத்தமிழில் இல்லை.

2. 2. 2. ஏனைய இந்திய மொழிகள்

தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம் ஆகிய திராவிட மொழிகளிலிருந்தும் சொற்கள் தமிழிற் கலந்துள்ளன. கத்தரி (வடமொழி Kartari?) (துணிவெட்டும் கருவி), பத்தர் (பொற்கொல்லர்) என்பவை தெலுங்குச் சொற்கள். நல்லன் எனப் பொருள்படும் ஒன்னியன் (சீவக. 741) என்ற சொல் ‘ஒன்னோ’ என்னும் கன்னடப் பெயரடை அடியாக அமைந்த சொல். அவியல், சக்கை, பறை (பேசு) என்பன மலையாளச் சொற்கள். ஒரே குடும்பத்தைச் சேர்ந்த மொழிகளில் ‘இந்த மொழி அந்த மொழியிலிருந்து கடன்பெற்ற சொற்கள் இவை இவை’ என வரையறுத்துத் தெளிவாகச் சொல்வதில் இடர்ப்பாடு தோன்றும். இன்னும் வேறு சில இந்திய மொழிகளிலிருந்தும் சொற்கள் தமிழிற் கலந்துள்ளன. பட்டாணி, காயம் (புண் அடையாளம்), குண்டான் போன்ற மராத்தி மொழிச் சொற்களும் தமிழில் கலந்துவிட்டதாக டாக்டர் பி. சி. கணேசசுந்தரமும் டாக்டர் வி. ஐ. சுப்பிரமணியமும் காட்டுவர்.¹³ ஆட்சி அல்லது நிர்வாகம் சம்பந்தமான உருதுச் சொற்கள் ஆயிரத்திற்கு அதிகமாகத் தமிழில் உண்டு எனச் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ப் பேரகராதியிலிருந்து (Tamil Lexicon, Madras University) அறிகின்றேம். அசல், அபின், தபால், தொப்பி, மாகாணம் முதலியன இந்துஸ்தானிச் சொற்களுக்கு எடுத்துக்காட்டு.

2. 2. 3. சிங்களம், மலாய், சீனம் முதலியன

சிங்களத்தோடு ஏற்பட்ட தொடர்பால் முருங்கா (முருங்கை), அந்தோ ஆகிய இரு சொற்களும் தமிழில் கலந்ததாக இலக்கண உரையாசிரியர் கூறுகின்றனர். அந்தோ என்பது சிங்கள நாட்டுச் சொல் என்று முன்னை உரையாசிரியர்கள் எழுதியிருந்தாலும், அது ஹந்த என்னும் வட்சொல்லின் சிதைவு என்போரும் உள்ளது. போஞ்சிக்காய் என்பதில் போஞ்சி என்ற சொல்லையும் சிங்களச் சொல்லாகத் தமிழ்ப் பேரகராதி குறித்துள்ளது. ஆயின், இது தவறு எனத் தோன்றுகிறது.¹⁴ சவ்வரிசி என்பதில் சவ் என்ற முதலுறுப்பும், கிட்டங்கி, மங்குஸ்தான் என்ற சொற்களும் மலாய்மொழிச் சொற்கள். மணிலாக்கொட்டை என்பதில் மணிலா என்பது மணிலா (Manila) என்ற ஊர்ப் பெயரடியாகத் தோன்றியது. நேரடியாகவோ மலாய் மொழி வழியாகவோ சீனச்சொற்கள் சில தமிழிற் கலந்துள்ளன. பீங்கான் சீனச் சொல். ஏலம் (போட்டியாக விலை கூறி விற்றல்) அரபுச் சொல்; போர்த்துக் கீயர் வழிவந்த சொல். தமிழ்ப் பேரகராதி ஏறக்குறைய 289 சொற்களை அரபு மொழியிலிருந்து வந்தனவாகக் கூறுகின்றது. சுமார், தம் (ழுச்ச), தயார் முதலியன பர்ஷிய மொழிச் சொற்களாம். பேரகராதி ஏறக்குறைய 119 சொற்களைப் பர்ஷிய மொழிச் சொற்கள் எனக் குறித்துள்ளது.¹⁵

2. 2. 4. ஜூரோப்பிய மொழிகள்

ஒரை (இரண்டரை நாழிகை நேரம்), சுருங்கை, மத்திகை என்பன கிரேக்க மொழிச் சொற்களாம். யவனம் என்பது கிரேக்க நாடு. யவனர் என்ற சொல்லை முன்பு (2. 1. 2.) காட்டினேம். நமது நாட்டைப் போர்த்துக்கீயர் கைப்பற்றி ஆண்டனர். முதலில் மக்கள் போர்த்துக்கீயரைப் பறங்கி என்ற பெயராற் குறிப்பிட்டனர்; பின்பு ஒல்லாந்தரையும் பறங்கி என்றனர்.

சென்னை மாநிலத்திலே பறங்கிமலை (St. Thomas Mount), பறங்கிப்பேட்டை (Porto Novo) என்னும் இடங்களில் போர்த்துக்கீய மக்கள் வாழ்ந்ததாகக் கருத இடமுண்டு. யாழ்ப்பாணத்திலும் பறங்கித்தெரு என்று ஒரு வீதிப் பெயர் வழங்குகிறது. போர்த்துக்கீயரால் மொழித் தொடர்பு ஏற்பட்டது. அலவாங்கு, அலுமாரி, கடதாசி, கதிரை, கிறுதி, கொய்யா (பழவகை), கோவா (இலைவகை), சப்பாத்து, சாவி, பீப்பா, வாத்து, வாங்கு, யன்னல் என்பனவும் கத்தோவிக்—, பாதிரி என்பனவும் ஆயா, ரூத்தல், லாச்சம், பிஸ்கால் என்பனவும் தமிழிலே கலந்த போர்த்துக்கீயச் சொற்களுக்குச் சில எடுத்துக்காட்டு.¹⁶ சித்தாரி (நீதிமன்றத்தில் சித்தாரி) என்ற வினைச்சொல்லும் போர்த்துக்கீயச் சொல்லடியாக (citar) அமைந்தது என அறிகின்றோம். இவ்வாறு வேற்றுமொழிச் சொல்லடியாக வினை அமைவது அரிது. போர்த்துக்கீயரை அடுத்து ஒல்லாந்தர் ஆண்டனர். இன்றும் யாழ்ப்பாணத்தில் லைடன் (Leyden), டெல்ஹிற் (Delft) என்ற ஊர்ப் பெயர்கள் ஒல்லாந்தர் ஆட்சியை நினைவுறுத்துகின்றன. உலாந்தா, கக்கூசு, கந்தோர், துட்டு, போஞ்சி என்பன ஒல்லாந்த மொழிச் சொற்கள். குசினி, பட்டாளம், போத்தல், ரோந்து, லாந்தர் என்பன பிரஞ்சுச் சொற்கள். ஆங்கிலேயரின் நீண்டகால ஆட்சியால் நமது நாட்டில் ஆங்கிலக் கல்வி வேறுன்றியது. ஆட்சிமொழி ஆங்கிலமாக மாறியது. எத்தனையோ ஆங்கிலச் சொற்கள் தமிழிற் புகுந்துவிட்டன. இன்று ஆங்கிலம் படித்தவர்கள் தமக்குள் உரையாடும்போது ஏறக்குறைய இரண்டு தமிழ்ச் சொல்லுக்கு ஒர் ஆங்கிலச் சொல்லு வீதமாகக் கலந்து பேசுவதைக் காண்கின்றோம். ஆங்கில வினைச்சொற்களையும் ஏற்று அவற்றுடன் பண்ணு என்ற தமிழ் வினையைச் சேர்த்து உரையாடுவதைக் கேட்கின்றோம் : drive பண்ணு, meet பண்ணு, speak பண்ணு, wash பண்ணு. இத்தகைய அமைப்பைப் பிற மொழிகளிலும் காணலாம்.¹⁷ தமிழிற் கலந்த ஆங்கிலச் சொற்களை அரசாட்சி, பழக்கவழக்கம், மதம், போர், விளையாட்டு, கலாச்சாரம், அறிவியல் போன்ற பல அடிப்படையாக வந்தவை என வகைப்படுத்திக் காட்டலாம். ஆங்கில வாக்கிய அமைப்பும் தமிழ் வாக்கிய அமைப்பைச் செல்வாக்குப்படுத்தி யுள்ளது. ‘நீங்கள் தேநீர் விருந்திற்கு அழைக்கப்படுகிறீர்கள்’ எனச் சிலர் எழுதும் வாக்கியத்தில் ஆங்கில வாக்கிய அமைப்பையே காண்கிறோம் என அறிஞர் சுட்டிக் காட்டினர். மேலும், ஆங்கிலத்தின் செல்வாக்கால் ஒரு என்னும் எண்ணுப் பெயரடையைத் தமிழில் வேண்டாத இடங்களிலும் பயன் படுத்துகின்றோம்.

2. 3. யாழ்ப்பாணத் தமிழிலே பிறமொழி

யாழ்ப்பாணத்தவருடைய பேச்சிலே வடமொழி ஒலிகள் பெரும்பாலும் திரிந்தே வழங்குகின்றன. இதனால் எழுதும்போதும் கிரந்த எழுத்துக்களைக் கையாணும் வழக்கமும் குறைவு. மேஜை என்று இந்தியத் தமிழர் பலர் எழுதுவதை யாழ்ப்பாணத்தவர் மேசை என்றே எழுதக் காண்கிறோம். இன்று இந்தியத் தமிழில் (எழுத்திலும் பேச்சிலும்) கலந்துள்ள அளவு பிறமொழிச் சொற்கள் யாழ்ப்பாணத் தமிழிலே இல்லை எனலாம். காரணம், இந்திய நாடு மிகப் பெரிய நாடு; பல மொழிகள் வழங்கும் நாடு. அமெரிக்காபோல இந்தியாவும் பலமொழிக் கூடமாக விளங்குகிறது. அரசியல், கலை, வாணிபம் காரணமாக மக்களின் நடமாட்டம் அதிகம். சங்கம் விளங்கிய மதுரையில்

இன்று சௌராஷ்டிர மொழியை முதல் மொழியாக உடையவர் மிகப் பலர். வீட்டிலே தெலுங்கோ கன்னடமோ பேசி வெளியே தமிழ் பேசுபவர்களும் படிப்பவர்களும் கோயம்புத்தூர், சேலம் போன்ற இடங்களில் வாழ்கிறார்கள். கல்லூரிகளிலே தமிழ்ப் பேராசிரியராக இருப்பவர் சிலர் தமது வீட்டிலே தெலுங்கோ கன்னடமோ பேசுபவர். ஏனைய இந்திய மொழிகளைப் பேசுவோரும் ஆங்காங்கு வாழ்கிறார்கள். இந்த நிலை இலங்கையில் இல்லை. இன்று இங்கு வழங்கும் மொழிகள் மூன்றே. இவற்றுள் ஆங்கிலத்தின் செல்வாக்கை நமது பேச்சிலும் எழுத்திலும் காணலாம். எழுத்திலே,—தமிழ் வாக்கிய அமைப்பிலே— ஆங்கிலத்தின் செல்வாக்கை இந்தியத் தமிழிலும் பார்க்க யாழ்ப்பானத் தமிழில் தெளிவாகக் காணலாம். சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இங்கு வெளிவந்த சில மொழிபெயர்ப்பு நூல்களைப் படித்தால் இக்கருத்தைத் தெற்றெனத் தெளியலாம். தமிழ் சிங்களத்தைச் செல்வாக்குப் படுத்திய அளவிற்குச் சிங்களம் தமிழைச் செல்வாக்குப் படுத்தியதாகத் தெரியவில்லை. யாழ்ப்பானத் தவரின் இன்றைய பேச்சுத்தமிழிலேகூட எத்தனை சொற்களைச் சிங்களச் சொற்களாகக் காட்டமுடிகின்றது? இந்தியத் தமிழில் இல்லாத—இந்தியர்க்குப் புரியாத—நாற்றுக்கணக்கான சொற்கள் யாழ்ப்பானத்தவர் பேச்சில் வழங்குகின்றன. ஆனால் இவற்றுள் கந்தோர், சம்பல் போன்ற சில சொற்கள் பெரும்பாலும் சிங்களமல்லாத வெற்றுமொழிச் சொற்கள். ஏனையவை காலப் போக்கிலே யாழ்ப்பானத் தமிழில் தோன்றிய சொற்கள் எனவே கொள்ள வேண்டியுள்ளது. சிங்களத்திற் காணப்படும் தமிழின் செல்வாக்கைச் சிங்கள அறிஞர்களும் விளக்கியுள்ளார்கள். எனினும் இன்றைய மொழிஇயல் கொள்கைப்படி சிங்களத்தையும் தமிழையும் ஓப்புநோக்கி ஆராய்வது ஆராய்ச்சிவளர்ச்சிக்குப் பயன்விக்கும். ¹⁸

2. 4. இலக்கண ஆசிரியர், உரையாசிரியர் கருத்து

தமிழ்மொழியில் இலக்கண முறைப்படி (Morphological classification) சொற்களைப் பெயர், வினை, இடை, உரி என நான்காக வகுப்பர். சொற்கோவை முறைப்படி (Etymological classification) வேறு வகையாகவும் வகைப்படுத்தல் உண்டு. ¹⁹ இதனை,

இயற்சொல் திரிசொல் திசைச்சொல் வடசொலென்று
அணிந்ததே செய்யுள் ஈட்டச் சொல்லே. (880)

என்ற தொல்காப்பியச் சூத்திரம் விளக்குகின்றது. இவற்றுள் இயற் சொல்லும் திரிசொல்லும் செந்தமிழ்ச் சொற்கள் என்பர். ஆயின், இயற் சொல்லுக்கும் திரிசொல்லுக்கும் உள்ள வேறுபாடு என்ன?

அவற்றுள்,

இயற்சொற் றுமே
செந்தமிழ் நிலத்து வழக்கொடு சிவனித்
தம்பொருள் வழாமை இசைக்குஞ் சொல்லே. (881)

என்று தொல்காப்பியரும்,

செந்தமி ழாகித் திரியா தியாவர்க்கும்
தம்பொருள் விளக்குந் தன்மைய இயற்சொல். (271)

என்று பவணந்தியாரும் விளக்குவர். எனவே இயற்சொல் என்பது மக்களின் பேச்சு வழக்கில் உள்ள தமிழ்ச் சொற்களோம். இனி, திரிசொல்லை

ஒருபொருள் குறித்த வேறுசொல் லாகியும்
வேறுபொருள் குறித்த ஒருசொல் லாகியும்
இருபாற் றென்ப திரிசொற் கிளவி.

(882)

என்று தொல்காப்பியரும்,

ஒருபொருள் குறித்த பலசொல் லாகியும்
பலபொருள் குறித்த ஒருசொல் லாகியும்
அரிதுணர் பொருளன திரிசொல் லாகும்.

(272)

என்று பவணந்தியாரும் விளக்குவர். எனவே, பேச்சு வழக்கிறந்து செய்யுள்ளவில் நின்ற தமிழ்ச் சொற்களே திரிசொல்லாம்.

செந்தமிழ் சேர்ந்த பன்னிரு நிலத்தும்
தங்குறிப் பினவே திசைச்சொற் கிளவி.

(883)

எனத் தொல்காப்பியரும்,

செந்தமிழ் நிலஞ்சேர் பன்னிரு நிலத்தினும்
ஒன்பதிற் நிரணடினில் தமிழோழி நிலத்தினும்
தங்குறிப் பினவே திசைச்சொ லென்ப.

(273)

என நன்னாலாரும் திசைச்சொல் பற்றிக் கூறுகின்றனர். இளம்பூரணர், சேனவைரையர் ஆகியோர் கருத்துப்படி திசைச்சொல் என்பது கொடுந் தமிழ்ச் சொல்லாகும். டாக்டர் பி. எஸ். சுப்பிரமண்ய சால்திரியார் தொல்காப்பியர் கூறும் திசைச்சொல்லை “the word borrowed in Tamil from the languages current in the twelve countries bordering the Tamil land” என்பர்.²⁰ திசைச்சொல் தமிழும் வடமொழியும் தவிர்ந்த ஏனைய மொழிகளில் இருந்து வரும் சொற்கள் என்போரும் உளர். வடமொழியிலிருந்து தமிழுக்கு வந்தன வடசொல் என்றும், பிறமொழிச் சொற்கள் எல்லாம் திசைச் சொற்கள் என்றும் வகைப்படுத்தலே ஈண்டு நோக்கமாகும் என்பர் பேராசிரியர் மு. வரதராசன்.²¹ இனி,

“செந்தமிழ் சேர்ந்த பன்னிரு நிலத்தும்”

என்பதில் செந்தமிழ் என்பதற்குச் செந்தமிழ் மொழியெனப் பொருள்கொள்ளாது செந்தமிழ் நாடு எனப் பொருள் கூறினர் உரையாசிரியர். பவணந்தியாரும் அவர் கொள்கையினை ஏற்றுப் பன்னிரு நிலத்தின் வேறுகச் செந்தமிழ் நிலமெனத் தனியே ஒன்றுள்ளதென்று கொண்டார். செந்தமிழ் நாடெனத் தனியே ஒரு நாடிருந்ததென்பதும், அஃதொழிந்த ஏனைய பன்னிரு நாட்டுப் பகுதிகளும் கொடுந்தமிழ் நாடாம் என்பதும் பிற்காலத்தார்தம் பிழையுரையாதல் திண்ணம் எனப் பேராசிரியர் வெள்ளொவாரணன் கூறும் கருத்தையும் காண்க.²²

வடமொழியிலிருந்து தமிழிற் கலந்த சொற்கள் வடசொற்கள் எனப் பட்டன.

வடசொற் கிளவி வடவெழுத் தொரீகி
எழுத்தொடு புனர்ந்த சொல்லா கும்மே.

(884)

என்று தொல்காப்பியரும்,

பொதுவெழுத் தானுஞ் சிறப்பெழுத் தானும்
அரைழுத் தானு மியைவன வடசோஸ்.

(274)

என்று நன்னாலாரும் கூறுவார். தொல்காப்பியர் வடசோஸ் என்று கூறுவது சமஸ்கிருத மொழியையே என்று பொதுவாகக் கொள்ளினும், வடசோஸ் என்பதால் பிராகிருதத்தையும் பாளியையும் குறிப்பதாகவும் கொள்ள வேண்டும். 23

வடசோற்கள் தமிழில் அமையும் முறைபற்றிப் புத்தமித்திரனார், பவணந்திமுனிவர் போன்ற பிற்காலத்து இலக்கண ஆசிரியர்கள் விளக்கிக் கூறியுள்ளார்கள். தொல்காப்பியரோ

வடசோற் கிளவி வடவெழுத் தொரிடி
எழுத்தொடு புணர்ந்த சொல்லா கும்மே.

(284)

சிதைந்தன வரினும் இயைந்தன வரையார்.

(285)

என்று மட்டும் கூறினார். மிக விரித்துக் கூறுவேண்டிய இன்றியமையாமை தொல்காப்பியர்க்குத் தோன்றவில்லை. காலப்போக்கில் வடசோற்கள் ஏராளமாகக் கலந்தபோது கலக்கும்முறை ஒன்று ஏற்பட்டது. இதனை விளக்கும் இன்றியமையாமை பிற்காலத்து இலக்கண ஆசிரியர்களுக்குத் தோன்றியது. வடமொழி தவிர்ந்த பிறமொழிச் சொற்களும் தமிழிற் கலந்தபோதிலும் எண்ணிக்கையிலே வடமொழிச் சொற்கள் பலவாதலால் அவற்றின் ஆக்கத்தை மட்டும் இலக்கண ஆசிரியர்கள் விளக்கினார்கள்போலும்.

பவணந்தியார் வடசோற்களை மூவகைப்படுத்துவார் (நன். 274) :

1. வடமொழி, தமிழ் ஆகிய இரண்டிற்கும் பொதுவாகிய எழுத்துக் களால் (எழுத்து = ஓலி) அமைந்த சொற்கள்.
2. வடமொழிக்கே சிறப்பான எழுத்துக்களால் அமைந்தவை.
3. வடமொழிக்கும் தமிழுக்கும் பொதுவான எழுத்துக்களாலும் வடமொழிக்கே சிறப்பான எழுத்துக்களாலும் அமைந்தவை.

பிற்காலத்து இலக்கணநூலார் தமிழிற் கலந்த வடசோற்களைத் தற்சமம் என்றும் தற்பவம் என்றும் வகைப்படுத்திப் பேசுவார். தமிழ்மொழிக்கும் வடமொழிக்கும் பொதுவெழுத்துக்களால் அமைந்த வடசோற்களைத் தற்சமம் என்பர்; வடமொழிக்கே உரிய எழுத்துக்களால் அமைந்த சொற்கள் தமிழில் கலந்துவிட்டால், அவற்றைத் தற்பவம் என்பர். அமலம், காரணம், மேரு போன்றவற்றைத் தற்சமம் என்றும் அரி, அரன், சுகி, போகி போன்றவற்றைத் தற்பவம் என்றும் காட்டுவார்.

புத்தமித்திரனார் தமது வீரசோழியத்தில் வடசோல்லின் ஓலிகள் தமிழில் அமையுமாற்றைச் சில சூத்திரங்களிற் கூறியுள்ளார் :

மெய்யொலிகள்²⁴

வீரசோழியம் சுத. 57.

வடமொழில்	தமிழில் அமையும்போது
k kh g gh	k (ககரம்)
c ch j jh	c (சகரம்)
t th d dh	t (தகரம்)
p ph b bh	p (பகரம்)
y—	iy—
l—	il—, ul—
r—	ar—, ir—, ur—

எடுத்துக்காட்டு

khaṇḍa	kaṇṭam	கண்டம்
gāna	kānam	கானம்
ghaṭa	kaṭam	கடம்
chattrā	cattiram	சத்திரம்
jala	calam	சலம்
pāṭha	pāṭam	பாடம்
pīḍa	pīṭai	பிடை
mūḍha	mūṭan	மூடன்
kathā	katai	கதை
dāna	tānam	தானம்
dhana	tanam	தனம்
phaṇa	paṇam	பணம்
bāṇa	pāṇam	பாணம்
bhagavān	pakavān	பகவான்
yakṣa	iyakkar	இயக்கர்
laṅkā	ilaṅkai	இலங்கை
lōka	ulōkam	உலோகம்
rañ	arañkam	அரங்கம்
rāvaṇa	irāvaṇan	இராவணன்
rōma	urōmam	உரோமம்

வீரசோழியம் சுத. 58.

—kṣ—	—kk—	} § கெடும்
—ṣk—	—kk—	
— ṣ —	— t —	
ś —	c —	
s —	— s —	
h —	— h —	
	zero	— y — , — k —

வீரசோழி உறையாசிரியர் பெருந்தேவனார் கருத்துப்படி :
— i — > — y — ; ṣ — > c — .

எடுத்துக்காட்டு:

pakṣa	pakkam	பக்கம்
dakṣa	takkan	தக்கன்
pariśkāra	parikkāram	பரிச்காரம்
niśkāra	nikkāram	நிச்காரம்
puruṣa	puruṭan	புருடன்
śāṅku	caṅku	சங்கு
śālā	cālai	சாலை
sakala	cakalam	சகலம்
śāstra	cāttiram	சாத்திரம்
hari	ari	அரி
hara	aran	அரன்
mahitala	mayitalam	மயிதலம்
mōha	mōkam	மோகம்
mahimā	makimai	மகிமை
pañkaja	pañkayam	பங்கயம்
śaṣṭi	cātti	சட்டி

வீரசோழியம் சுத. 59.

வடமொழி மெய்க்கூட்டொலிகள்

(Consonant clusters)

—ky—	—kiy—
—kl—	—kil—
—cy—	—ciy—
—ty—	—tiy—
—tr—	—tir—
—ṭy—	—ṭiy—
—ml—	—mil—
—kv—	—kuv—

பெருந்தேவனூர் கருத்துப்படி : —dm—>—tum— ; —tn—>—tan—
அல்லது —tin—.

எடுத்துக்காட்டு:

vākyā	vākkiyam	வாக்கியம்
śukla	cukkilam	சுக்கிலம்
vācyā	vācciyam	வாச்சியம்
satya	cattiyam	சத்தியம்
putra	puttiran	புத்திரன்
nāṭya	nāṭṭiyam	நாட்டியம்
pakva	pakkuvam	பக்குவம்
padma	patumam	பதுமம்
ratna	irattinam	இரத்தினம்

இந்த விளக்கம் வடமொழிச் சொற்களுக்கேயன்றிப் பிறமொழிச் சொற்களுக்கும் பொருந்தும். “தமிழ்ல்லன போம் வேறு தேயச் சொல்லின மாட்டெழுத்து மிதனாறி” என வீரசோழியம் (கு. 59) கூறுகிறது. இதற்கு “ஆரியம், வடுகு, தெலுங்கு, சாவகம், சோனகம், சிங்களம், பப்பரம் இவை முதலாகிய பிறதேயச் சொற்களையுந் தமிழாக்குமிடத்து இவ்விலக்கணத்தானே முடிக்க” என்பர் உரைவகுத்த பெருந்தேவனார்.

பவணந்தியார் தமது பதவியலில் வடமொழியாக்கத்தை விளக்குகின்றார் (குத். 146—148).

உயிரொலிகள்

வடமொழி

i—
—r—

தமிழில்

i—
—iru—

மெய்யொலிகள்

k	kh	g	gh	k—	—k—
c	ch	j	jh	c—	—c—
t̄	t̄h	d̄	d̄h	t̄—	—t̄—
t	th	d	dh	t—	—t—
p	ph	b	bh	p—	—p—
j					—y—
ś				c—	—c—, —y—
ʂ				c—	—t̄—
s				c—	—c—, —t—
h				a—	—k—
y—				iy—	
r—				ar—, ir—, ur—	
l—				il—, ul—	

தமிழில் உள்ள மெய்க்கூட்டொலிகளினின்றும் வேறுபட்ட மெய்க் கூட்டொலிகள் அமையுமாறு (குத். 149).

Cy	Ciy
Cr	Cir
Cl	Cil
Cm	Cum
Cv	Cuv
Cn	Can
rt	rut

(C என்பது ஏதேனும் மெய்)

மயிலைநாதர் வேறுசில மாற்றங்களையும் காட்டுவர் (குத். 148. உரை):

—kt—	சக்தி	—tt—	சத்தி
—ks—	கக்ஷி	—tc—	கட்சி
—vy—	காவ்ய	—ppiy—	காப்பியம்
—rv—	பர்வத	—rapp—	பருப்பதம்
st—	ஸ்தால	t—	தாலம்
—st—	அஸ்த	—tt—	அத்தம்
—tya—	ஆதித்ய	—ttan—	ஆதித்தன்.

அவர் முதல் நான்கிலும் திரிபு; ஏனையவற்றில் கேடு என்பர்.

2. 5. தமிழில் பிறமொழிச் சொற்களால் விளைவு

டாக்டர் பி. சி. கணேசசுந்தரமும் டாக்டர் எஸ். வைத்தியநாதனும் நன்னாலை அடிப்படையாகக் கொண்டு தமிழில் உள்ள வடமொழிச் சொற்களை மதிப்பீடு செய்துள்ளார்கள்.²⁵ இலக்கண நூல்கள் கூறும் வடமொழியாக்க விளக்கங்களைப் (விதிகளை?) புலவர்கள் காலந்தோறும் எந்த அளவிற்குக் கையாண்டனர் எனச் சிந்திக்க வேண்டும். இலக்கண நூல்கள் சொல்லின் முதல் நிலையில் வாரா என்ற எழுத்துக்கள் பிற்காலத்துத் தமிழ் இலக்கியங்கள் சிலவற்றிலேயே சொல்லின் முதல் நிலையில் வரவில்லையா! இன்று ராத்திரி, ராமன், லஞ்சம், லாபம், லோகம் என்றெல்லாம் பேசக் கேட்கவில்லையா? அன்றூடு பேசும்போது இறப்பு, இறங்கு, இருல், இறைச்சி போன்ற சொற்களை எவ்வாறு உச்சரிக்கின்றோம்? இகரம் சொல்லின் முதல் நிலையில் கேட்கின்றதா? ஒவிப்பதைத் தானே எழுதவேண்டும். இல்லை என்றால் ஆங்கிலச் சொற்கள் பலவற்றைப் போல எழுத்துமுறையும் உச்சரிப்பு முறையும் வேறுபட்டுச் சில எழுத்துக்கள் சொற்களிலே ஒவியிழந்து ‘மொன எழுத்துக்கள்’ ஆகிவிடும் அல்லவா? சில இலக்கியங்களில் பயின்றுவரும் தமிழ் மட்டுந்தானு தமிழ்? தமிழ் என்று பேசும்போது செய்தித்தாள், சிறுக்கை, நாவல், புதுமைக் கவிதை ஆகியவற்றிற்குக் கையாளப்படும் தமிழ்மொழியைப் புறக்கணிக்க முடியுமா? இப்படியெல்லாம் கேட்கத் தோன்றும். உண்மையைக் காண வேண்டும். இவற்றில் மொழியை எப்படியெல்லாம் கையாள்கிறார்கள் என்று ஆராய்ந்தால் மொழியின் இன்றைய போக்கை அறியலாம். இந்தியர் கருடைய பேச்சு மொழியில் வடமொழி ஒவிகளையும் அடிக்கடி கேட்கமுடியும். தமிழ்ப் பேராசிரியர் சிலரைத் தவிரப் பெரும்பாலும் ஏனையோர் எழுதும்போது ஜி, ஷி, ஸி, ஹி முதலிய கிரந்த எழுத்துக்களையும் தவிர்க்கமுடியாத சில சூழ் நிலையில் கையாள்கிறார்கள். தமிழ்நினர் அனைவரின் மதிப்பைப் பெற்று வாழ்ந்த திரு. வி. க. அவர்களும் சில சொற்களிலே கிரந்த எழுத்துக்களைக் கையாண்டுள்ளார். தமிழ்ப் பேராசிரியராகப் பணியாற்றிய திரு. அ. சிதம்பர நாதன் செட்டியார் அவர்களும் இங்கிலீஷ், சமஸ்கிருதம், ஹியூபுரு போன்ற சொற்களை எழுதும்போது கிரந்த எழுத்துக்களைக் கையாண்டதோடு இடச்ச என எழுதாது டச்ச (Dutch) எனவும் இலத்தீன் என எழுதாது லத்தீன் (Latin) எனவும் பல இடங்களில் எழுதியுள்ளார். இன்று மட்டுமல்ல, பிற்காலத்துத் தமிழ் இலக்கியங்கள் சிலவற்றிலும் கிரந்த எழுத்துக்கள் கையாளப்பட்டுள்ளன.

வடமொழி ஒலிகள் என வரையறுக்காமல் பொதுவாகப் பிறமொழிச் சொற்களிலே பயின்றுவரும் புதிய ஒலிகள் தனித்தோ கூட்டொலிகளாகவோ (cluster) எவ்வாறு உச்சரிக்கப்படுகின்றன என்று சிந்திக்கவேண்டும். அவன்ஸ், டோபி, டாக்கொத்தர், டாப்பு, றைவர், ரேசர், ரேடியோ, ராத்திரி, ரீ, ரோச், லாபம், ளாச்சி போன்ற சொற்களினாலும் ஆஸ்பத்திரி, இல்லாம், ஈஸ்வரன், கிறிஸ்மஸ், பக்தி, பத்மா, ஸ்ரேசன் போன்ற சொற்களினாலும் சில ஒலிகள் தனியாகவோ கூட்டாகவோ சொல்லின் முதல் நிலையிலும், இடைநிலையிலும், ஈற்று நிலையிலும் புதிதாக வரலாயின. இவற்றுள் சில ஒலிகள் தமிழில் உண்டென்றாலும் இவை பயின்றுவரும் இடமும் முறையும் தமிழ் மொழிக்குப் புதியன். பிறமொழிச் சொற்கலப்பால் உள்ள சொற்களில் பொருள் மாற்றம் ஏற்படுவதைக் குறித்தோம் [1.4.2.]. புகுந்த பிறமொழிச் சொற்கள் தமிழ் அகராதிகளிலும் இடம் பெற்றுள்ளன. வந்து கலந்த பிறமொழிச் சொற்கள் தமிழிலே வழங்கும் சொற்களின் எண்ணிக்கையை அதிகரித்து விட்டன. சொற்களைத் தொடராகக் கொட்டியாக அமைப்பதிலும் வேற்றுமொழிச் செல்வாக்கைக் காணலாம் என்றேம் [2.2.4.] .

3. 0. பிற மொழிகளில் தமிழ்

இனி, பிறமொழிச் சொற்கள் தமிழ்மொழியில் புகுந்தது போலத் தமிழ்ச் சொற்களும் பிறமொழிகளில் புகுந்துள்ளன. திராவிட மொழிகளின் செல்வாக்கால் வடமொழி தனது குடும்பத்தைச் சேர்ந்த ஏனைய மொழிகளில் இல்லாத சில ஒலிகளைக்கொண்டு விளங்குகிறது என்றும் வாக்கிய அமைப்பிலும் ஓரோ இடத்தில் திராவிடமொழிச் செல்வாக்கைப் பெற்றுள்ளது எனக்கருதத் தோன்றுகிறது என்றும் அறிஞர் நம்புகின்றனர். வடமொழியில் தமிழ்ச் சொற்கள் உண்டு என்றேம் [2.1.1.]. திராவிடச் சொற்கள் வடமொழியில் நூற்றுக்கணக்கில் உள் எனப் பேராசிரியர் ரி. பக்ரே காட்டியுள்ளார். அனல் (அனல்), குடி, பல்லி, நீர் (நீர்), மீன் (மீன்) என்பன சில எடுத்துக்காட்டு. சீன மொழியில் காஞ்சி என்ற ஊர்ப்பெயர் Housang-tche என்று வழங்கியதாக திரு. கே. ஏ. நீலகண்ட சாத்திரி கூறுவர். சில தமிழ்ச் சொற்கள் சிங்களச் சாசனங்களில் இடம்பெற்றுள்ளன. குடி, கூவி, மருமகன், வியல் என்பன எடுத்துக்காட்டு.²⁶ பெருமகன் என்ற சொல்லும் இடம்பெற்றுள்ளது. முன்பு குழந்தைகளுக்கென எழுதப்பட்ட சிங்கள நூலில் தமிழ்ச் சொற்கள் சில கையாளப்பட்டுள்ளன.²⁷ மேலும் சிங்களத்தில் அடி (foot), அச்சு (வடமொழி akṣa - என்பதன் தீரிபு?), இழவு, உழுக்கு, கல் (stone), சரக்கு, சிலம்பு, திப்பிலி (வடமொழி pippali?), பெட்டி, நங்கை, நெல்லி போன்ற தமிழ்ச் சொற்கள் சில திரிந்தும் சில திரியாமலும் இன்றைய வழக்கிலே வழங்குகின்றன. அம்மா, ஆச்சி, தாத்தா, மாமா என்ற உறவுப் பெயர்க் கொற்கள் சிங்களத்திலும் வழங்குகின்றன. உறவுப் பெயர்களையும் ஒரு மொழியின் அடிப்படைச் சொற்களில் (basic vocabulary) சேர்ப்பது உண்டு. எனவே மேலே குறிப்பிட்டவை தமிழ் அடிப்படைச் சொற்களில் சில. ஆயினும், இவற்றைச் சிங்களம் தமிழில் இருந்தா பெற்றது எனத் தெளிந்து முடிவு செய்யும்போது, இவற்றிற்குப் பொருளிலும் ஓரளவு ஒலையிலும் ஒத்த சொற்கள் வடமொழியிலும் திராவிட மொழிகள் அல்லாத ஏனைய சில இந்திய மொழிகளிலும் உண்டு என்ற உண்மையைக் கருத்திற்கொள்ள வேண்டும். பேராசிரியர்

எம்னேவும் பேராசிரியர் பரோவும் இச் சொற்களைத் தமது திராவிட மொழி வேர்ச்சொல்லகராதியில் சேர்த்துள்ளனர். மேலும் சிதத் சங்கரவ என்ற சிங்கள இலக்கண நூலிலும் தமிழ் இலக்கண நூல்களின் செல்வாக்குக் காணப்படுகிறது.²⁸

தைலாந்து மக்கள் திருவெம்பாவை திருப்பாவையைத் தமது மொழியில் ஏழுதிப் பாடுகின்றார்கள். இந்தோனேசிய மலாய் மொழிகளிலும் தமிழ்ச் சொற்கள் வழங்குகின்றன: கப்பல், சுக்கு, பவளம், முத்து என்ற பொருட் பெயர்களும் அக்கா, தம்பி, மாமா, மாமி என்ற உறவுப் பெயர்களும், அப்பம், கஞ்சி, பிட்டு என்ற உணவுப் பெயர்களும் சிறிது திரிந்து வழங்குகின்றன. ஆதிலட்சுமி அம்மையார் கிட்டத்தட்ட எண்பத்தைந்து சொற்களைத் தமிழ்ச் சொற்களாகக் காட்டுகின்றார்.²⁹ ஆயின், அவர்கள் காட்டும் அனைத்தையும் தமிழ்ச் சொற்களாக ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. அவர்கள் சில தமிழ்ச் சொற்களுக்கும் அவற்றின் ஒலியமைப்புடைய மலாய் மொழிச் சொற்களுக்கும் பொருட் பொருத்தங் காட்டுவது கற்பனையாகவே தோன்றுகிறது. கப்பல், குதிரை, பிட்டு (வடமொழி piṣṭa - , piṣṭaka - திரிபு?), பெட்டி, மாணிக்கம், வகை, விலங்கு போன்ற பன்றிரண்டு சொற்கள் திரிந்து பிலிப்பைன் மொழிகளில் வழங்குவதாகக் கருத இடமுண்டு என்று பிரான்சிஸ்கோ என்பவர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.³⁰

செருப்பு என்ற தமிழ்ச்சொல் chiripos எனப் போர்த்துக்கீய மொழி யிலும் வேறு சில ஜிரோப்பிய மொழிகளிலும் வழங்குகின்றது. ஹீப்ரு மொழியில் தோகை என்ற தமிழ்ச் சொல் திரிந்து tuki என வழங்குவதாகக் கால்டு வெல்லே கூறினார். அரிசி என்ற சொல் கிரேக்க மொழியில் oruza என வழங்குகின்றதாம். மேலும் பிப்பலி (திப்பலி) என்ற சொல் piperi என்றும் பழைய என்பது palai என்றும் நீர் என்பது nero என்றும் வழங்குகின்றதாம்.³¹ தமிழ்ச் சொற்கள் பல ஆங்கிலத்தில் வழங்குகின்றன;³² ஆங்கில அகராதி களிலும் இடம்பெற்றுள்ளன. எடுத்துக்காட்டாகச் சிலவற்றைக் கூறுவோம்:

அனைக்கட்டு	anicut
ஓலை	olla
கஞ்சி	conjee
கயிறு	coir
கறி	curry
கட்டுமரம்	catamaran
காசு	cash
கூலி	cooly
கொப்பறை	copra
சர்க்கரை	jaggery
சுண்ணம்பு	chunam
சுருட்டு	cheroot
தேக்கு	teak
தோணி	dhoney / doney
பந்தல்	pandal

பறையன்	pariah
புண்ணுக்கு	poonac
வெற்றிலை	betel
மாங்காய்	mango
மிளகுதண்ணீர்	mulligatawny

இவற்றுள் cooly என்ற சொல் -ism என்ற விகுதி பெற்று coolieism எனவும் pariah என்ற சொல் -dom என்ற விகுதி பெற்று pariahdom எனவும் ஆங்கிலத்தில் வழங்கக் காணலாம். தமிழில் கறி (சோறுகறி) என்னும் சொல் பெயர்ச் சொல்லாகவே உள்ளது; ஆயின் curry ஆங்கிலத்தில் பெயராகவும் வினையாக வும் அமைந்துள்ளது. மேலும் ‘பறைய’ என்ற சொல்லை ஷல்லி தமது கவிதை ஒன்றில் உருவகமாகக் கையாண்டுள்ளார்.³³

3. 1. சுற்றிவரும் சொல்

பழைய தமிழ் இலக்கியங்களிலே வந்துள்ள இஞ்சி என்ற திராவிடச்சொல் உலகிலே பல மொழிகளில் திரிந்து வழங்குகிறது.³⁴

inkivääri	Finnish
ingefära	Swedish
inbir	Russian
gingsear	Irish
ginger	English
gember	Dutch
ingwer	German
imbier	Polish
gingembre	French
gyömbér	Hungarian
ghimber	Romanian
gengivre	Portuguese
jengibre	Spanish
zenzero	Italian
zenxhefill	Albanian
zencefil	Turkish
janjapili	Georgian
zingiberis	Greek
skenjebbir	Kabyal
zenghebhil	Hebrew
zanjabil	Arabic
tangawizi	Swahili
zanjabil	Persian

இச் சொல்லை மேலே குறிப்பிட்ட மொழிகள் எல்லாம் நேரடியாகத் திராவிட மொழிகளில் இருந்து பெற்றன எனக் கூறுவதற்கில்லை. கிரேக்க மொழி போன்ற ஏதோ ஒரு மொழி திராவிட மொழிகளோடு தொடர்பு கொண்டு இச் சொல்லைப் பெற, ஏனைய மொழிகள் அம்மொழியிடமிருந்து பெற்று வழங்கியிருக்கலாம். இவ்வாறு ஒரு மொழிச்சொல் பல நூற்றுண்டு களில் ஆயிரக்கணக்கான மைல்களுக்கு அப்பால் வழங்கும் மொழிகளில் திரிந்து கலந்தும் விடுகிறது. இத்தகைய சொல்லைக் குறிப்பதற்கு அறிஞர் wanderwort என்ற ஜெர்மன் சொல்லைப் பயன்படுத்துவார்.

ஆனால் பிறமொழிகளில் தமிழ்ச்சொல் போல இருப்பனவெல்லாம் தமிழ்ச்சொற்களே என முடிவு கட்டவேண்டா. எதிர்பாராத வகையில் ஒப்புமை இருக்கலாம் : உருண்டை round; குளிர் cold; சுருங்கு shrink; சுருள் curl – இவற்றையும் இவை போன்றவற்றையும் தமிழ்ச்சொற்கள் என முடிவுகட்டி விட முடியுமா?

அடிக்குறிப்பு :

1. தாய்மொழி என்ற சொல் சில சூழ்நிலையில் பொருள் மயக்கத்தை உண்டாக்குகின்றது. ஆகலால் அதற்குப் பதிலாக முதல்மொழி என்ற சொல் கையாளப்படுகின்றது.
2. ஏறக்குறைய ஒத்த தனியாள் மொழிகளின் (idiolects) கூட்டே மொழி என மொழியியலாளர் மொழியை விளக்குவர்.
3. Suseendirarajah, S., Reflections of Certain Social Aspects in Jaffna Tamil, Paper presented at a Seminar at Annamalai University. (1965)
4. Subrahmaniyam, N., Pre-Pallavan Tamil Index, University of Madras, P. 31. (1966)
5. Ullmann, Stephen., The Principles of Semantics, Glasgow University Publications, Glasgow. (1957)

“The competition between the Norman French loans beef, veal, pork, mutton and the inherited native English words ox, calf, swine, sheep, did not lead to the loss of either set; the semantic differentiation which helped to retain them all is discussed by Sir Walter Scott in a famous passage in Ivanhoe” — Hockett, Charles F., A Course in Modern Linguistics, The Macmillan Company, New York, P. 399. (1958)

6. “On the other hand, if many loan words come from a single source over a relatively short period, there may develop a fashion of adaptation which then makes for a greater consistency in the treatment of further loans from the same source” — Hockett, Charles F., A Course in Modern Linguistics, P. 418.
7. “So-called pidgins represent the most extreme results of borrowing known to us” — Hockett, Charles F., A Course in Modern Linguistics, P. 420.
8. “In any case, Sanskrit which has always been the Lingua Franca of the intelligent world of India still continues to be the permanent store house from which Tamil, though to a lesser extent than other languages in India, gets its necessary technical terms whenever there is a demand. Perhaps this will continue to be such a store house even in future, though not to the extent it has been in the past” — Meenakshisundaran, T. P., A History of Tamil Language, Deccan College Building Centenary and Silver Jubilee Series : 22, Poona, P. 175. (1965)
9. “From the point of the student of semantics, Malayalam, of all the Dravidian Languages, has suffered to the greatest extent from all the dominant sway of Sanskrit” — Ramaswami Aiyar, L. V., Collected Papers of L. V. Ramaswami Aiyar, (Mimeo) Department of Linguistics, Annamalai University. (1960)

10. Suseendirajah, S., A Study of the Lexical Items in Ceylon Tamil
Paper presented at a Seminar at Annamalai University. (1964)
  11. "The vocabulary is something more or less kept open for foreign words. One may in this way construct a sliding scale of resistance to foreign influences, beginning with phonology where the resistance is greatest, coming down to morphology where it is still less, down to syntax where it is still less and finally the vocabulary where the resistance is the least". — Ullmann, Stephen, The Principles of Semantics, PP. 188-189.
  12. "The suffix—kaar has different shades of meaning according to the noun with which it occur. Generally it indicates possession, profession, or dealings in certain activity. This suffix occurs mostly with neuter nouns. But the derivation with this suffix is productive. This suffix is somewhat similar to the Hindi—vaalaa and —vaali" —Suseendirajah, S., Descriptive Study of Ceylon Tamil, Ph. D. Thesis, Annamalai University. (Under print)
  13. Ganeshsundaram, P. C., and Subramonyam, V. I., Marathi Loans in Tamil, Indian Linguistics, Vol. 14., Poona. (1954)
  14. இத்தகைய சில தவறுகள் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ப் பேர்கராதி யில் உள். ஆயின், தமிழ் ஆராய்ச்சி சிறந்து வளராத காலத்திலேயே வெளி வந்த பேர்கராதியில் இத்தகைய தவறு இருப்பது வியப்பன்று. இன்றும் தமிழ் ஆராய்ச்சித் துறைகள் சிலவற்றிற்கு ஆதாரமாக விளங்கும் இப் பேர்கராதியைத் திருத்தி அமைக்கும் பணியில் அறிஞர் ஈடுபடவேண்டும். போஞ்சி சிங்களச் சொல்லன்று எனச் சுட்டிக்காட்டிய 'சிந்தனை' (Vol. 111., No. 1., 1970) ஆசிரியர்க்கு நன்றி.
  15. Manickam, T. S., The Treatment of Loans in Tamil (other than Sanskrit), M. Litt. Thesis, Annamalai University. (Unpublished)
  16. Meenakshisundaran, T. P., and Shanmugampillai, M., The Portuguese Influence Revealed by Tamil Words, Collected Papers of Prof. T. P. Meenakshisundaran, Prof. T. P. Meenakshisundaran Sixty-First Birthday Commemoration Volume, Annamalai University, P. 135. (1961)
  17. "Chinese verbs were also borrowed, but were made into Japanese or Korean verbs only by virtue of an established fashion of loan blending: the borrowed verb was used as the first element of a compound, the second element being the stem of a native verb of very general meaning"—Hockett, Charles F., A Course in Modern Linguistics, P. 418.
  18. முன்பு சுவாமி ஞானப்பிரகாசர், முதலியார் ஏ. எம். குணசேகரா, முதலியார் டபிளாஸ். எப். குணவாதன், எம். ஏச். கந்தவல, சி. இ. கொட்டுகும்புற ஆகியோர் இத்துறையிலோ இதனேடு தொடர்புள்ள

துறையிலோ ஓரளவு உழைத்தனர். எம். ஏச். பி. சில்வா என்பவர் ஆகஸ்டோட் பல்கலைக் கழகத்தில் தமது D. Phill. பட்டத்திற்கு “Influence of Dravida on Sinhalese” என்னும் பொருள்பற்றி ஆராய்ந்ததாக Theses on Asia, Accepted by Universities in the United Kingdom and Ireland 1877—1964, compiled by B. C. Bloomfield என்ற நூலிலிருந்து அறிகின்றோம். அறிவியல் கணகொண்டு மொழிகளையும் ஆராயும் போக்கு நாளுக்கு நாள் சிறந்துகொண்டு வருகிறது.

19. வரதராசன், மு., மொழிவரலாறு, கழக வெளியீடு, சென்னை, ப. 12. (1954)
20. Subramanya Sastri, P. S., Tolkappiyam—Collatikaram with an English Commentary, Annamalai University, P. 248. (1945)
21. வரதராசன், மு., மொழிவரலாறு, ப. 107.
22. வெள்ளோரணன், கு., தொல்காப்பியம்—நன்னால், எழுத்ததிகாரம், அண்ணேமலைப் பல்கலைக்கழக வெளியீடு, ப. 12. (1962)
23. Meenakshisundaran, T. P., A History of Tamil Language, P. 171.
24. — என்ற குறியீடு ஓர் எழுத்துக்குப்பின் (K—) வருமாயின் அவ்வெழுத்து சொல்லின் முதல் நிலையில் வருவதையும், எழுத்துக்கு முன் வருமாயின் (—K) அவ்வெழுத்து சொல்லின் ஈற்றில் வருவதையும், முன்னுக்கும் பின் னுக்கும் வருமாயின் (—K—) அவ்வெழுத்து சொல்லின் இடையில் வருவதையும் குறிக்கும்.
25. Ganeshsundaram, P. C. and Vaidyanathan, S., An Evaluation of Sanskrit Loan Words in Tamil from the point of Nannul, Indian Linguistics, Vol. 19., Poona. (1958)
26. Epigraphia Zeylanica, Vol. 1., P. 247, P. 93, PP. 61—62, P. 117.
27. Meenakshisundaran, T. P., A Tamilian's Thoughts on a Sinhalese Balasiksha, Mahajana College Carnival Souvenir, Tellippalai. (1954)
28. Dhammaratna Thero, The Influence of the Tamil Language on Sinhala Letters, Proceedings of the First International Conference Seminar of Tamil Studies, Vol. 11., Kuala Lumpur. (1966)
29. Audilakshmi Anjaneyulu., Tamil Words in Indonesian and Malayan Languages, Tamil Culture, Vol. 9., No. 1. (1961)
30. Francisco, J. R., Notes on Probable Tamil Words in Philippine Languages, Proceedings of the First International Conference Seminar of Tamil Studies, Vol. 11., Kuala Lumpur. (1966)
31. Legrand, F., Tamil Loan—Words in Greek, Tamil Culture, Vol. 3., No. 1. (1954)

32. Subba Rao, G., Indian Words in English, A Study in Indo-British Cultural and Linguistic Relations, The Clarendon Press, Oxford. (1954)
33. "Not the swart Pariah in some Indian grove"—The Solitary.
34. Gerald Barry, Bronowski, J., James Fisher, Julian Huxley (Editorial Board, Communication and Language : Networks of Thought and Action, Doubleday and Company Inc., New York, P. 68. (1965)

பயன்படுத்திய பிற நூல்களும் கட்டுரைகளும் :

தமிழ்

தொல்காப்பியர், தொல்காப்பியம் (மூலம்), சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை. (1954)

பவணந்தி, நன்னூல், காண்டிகை உரை, ஆறுமுகநாவலர் பதிப்பு; மயிலை நாதர் உரை, உ. வே. சாமிநாதையர் பதிப்பு, சென்னை. (1946)

புத்தமித்திரஞர், வீரசோழியம், பவானந்தர் கழக வெளியீடு, சென்னை. (1942)

ஆங்கிலம்

Anavaratavinyakam Pillai, S., The Sanskritic Element in the Vocabularies of the Dravidian Languages, Dravidic Studies 111, Madras. (1923)

Bloomfield, L., Language, New York. (1933)

Burrow, T., and Emeneau, M. B., A Dravidian Etymological Dictionary, Oxford. (1961)

Emeneau, M. B., and Burrow, T., Dravidian Borrowings from Indo-Aryan, University of California Publications in Linguistics. (1962)

Haugen, Einar., The Analysis of Linguistic Borrowing, Language, Vol. 26

Subramonyam, V. I., Dravidian Words in Sanskrit, Tamil Culture, Vol. 9., No. 3. (1961)

Vaidyanathan, S., A Study of the Semantics of Sanskrit Loan Words in Modern Tamil, Indian Linguistics, Turner Jubilee Volume 1. (1958)

கன் னுகம் திருமகள் அழுத்தகத்தில், குரும்பசிட்டி, திரு. முத்தையா சபாரத்தினம் அவர்களால் அச்சிடப்பட்டு, வட்டுக்கோட்டை யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி, திரு. ச. குந்திரராசா அவர்களால் வெளி யிடப்பட்டது.

— இ20-1170

